

Edward Szafrowski

Posoborowe prawodawstwo kościelne : 77. Dekret Kongregacji dla Spraw Kultu Bożego promulgujący nowy obrzęd pogrzebowy

---

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 14/3-4, 280-281

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

te celebratur; iis omnibus qui participant conventum alicuius coetus pastoralis, in Missa quam in communi celebrant;

11. Iis qui sub numeris 2 et 4 recensentur, in Missa suorum iubilaeorum;

12. Patrino, matrinae, parentibus et coniugi necnon catechistis laicis baptizati adulti in Missa initiationis ipsius;

13. Parentibus, familiaribus, necnon insignibus benefactoribus qui Missam sacerdotis novensilis participant;

14. Sodalibus Communitatum, in Missa conventuali vel „Communitatis”, ad normam n. 76 Institutionis generalis Missalis romani.

czynnie uczestniczącego; tym wszystkim, którzy biorą udział w zebraniach jakiejś Komisji duszpasterskiej: w czasie Mszy św. odprawianej w tej wspólnotcie;

11. Tym, którzy są wyliczeni w numerach 2 i 4 także we Mszy św. ich jubileuszu;

12. Chrzestnemu, chrzestnej, rodzicom i współmałżonkowi oraz katechistom świeckim ochrzczonego dorosłego w czasie Mszy św. z racji jego chrztu;

13. Rodzicom, domownikom (rodzinie), jak również znaczniejszym dobrodziejom uczestniczącym we Mszy św. prymicyjnej;

14. Członkom wspólnot, podczas Mszy św. konwentalnej lub „wspólnotowej”, zgodnie z przepisem n. 76 Wprowadzenia ogólnego do Mszału Rzymskiego.

77.

DEKRET KONGREGACJI DLA SPRAW KULTU BOŻEGO promulgujący nowy obrzęd pogrzebowy

DECRETUM

Prot. n. 720/69

(Ordo exsequiarum, 5—6)

Ritibus exsequiarum consuevit pia Mater Ecclesia non solum defunctos Deo commendare, sed et filiorum suorum spem erigere fidemque suam testari in futuram cum Christo baptizatorum resurrectionem.

Quapropter Sacrosanctum Oecumenicum Concilium Vaticanum II in Constitutione de sacra Liturgia mandavit ritus exsequiarum ita esse recognoscendos, ut paschalem mortis christianae indolem manifestius exprimerent, et ut ritus sepeliendi parvulos etiam propria Missa donarentur (artt. 81—82).

Huiusmodi ritus Consilium ad

Święta Matka Kościół miał zwyczaj przez obrzędy żałobne nie tylko polecać Bogu zmarłych, lecz także potęgować nadzieję swoich synów i zaświadczać swoją wiarę w przyszłe zmartwychwstanie ochrzczonych z Chrystusem.

Z tej to racji Powszechny Sobór Watykański II zarządził w konstytucji o Liturgii, że obrzędy pogrzebowe należy w ten sposób odnowić, by wyraźniej ujawniały paschalny charakter śmierci chrześcijańskiej oraz postanowił, by obrzędy grzebania dzieci otrzymały własny formularz mszalny (artt. 81—82).

Wspomniane powyżej obrzędy

exsequendam Constitutionem de sacra Liturgia apparavit et, diversis in regionibus, opportunis experimentationibus subiecit. Summus autem Pontifex PAULUS VI, Auctoritate Sua Apostolica, eosdem ritus tandem approbavit et vulgari iussit, ab omnibus qui Rituali Romano utuntur in posterum adhibendos.

Sacra vero haec Congregatio pro Cultu divino, de mandato eiusdem Summi Pontificis, Ordinem Exsequiarum promulgat, statuens ut a die 1 iunii 1970 vigere incipiat.

Statuitur insuper ut, usque ad diem 1 mensis iunii proximi anni, si in exsequiis celebrandis lingua latina adhibetur, aut hic Ordo aut ritus qui in Rituali Romano habentur, usurpari ad arbitrium possint; ab eo autem die tantum hic novus Ordo Exsequiarum adhibeatur.

Singulis autem Conferentiis Episcoporum, postquam popularem interpretationem paraverint, et ab hac Sacra Congregatione confirmationem eiusdem acceperint, facultas fit alium diem ante 1 iunii 1970, pro opportunitate, statuendi, quo novus Ordo exsequiarum vigere incipiat.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus S. Congregationis pro Cultu divino, die 15 augusti 1969, in sollemnitate Assumptionis B. Mariae Virignis.

Benno Card. GUT
Praefectus

A. Bugnini
a Secretis

przygotowała Rada wykonawcza do Konstytucji o Liturgii i przeprowadziła w różnych regionach odpowiednie eksperymenty w tej sprawie. Papież zaś Paweł VI zatwierdził te obrzędy swoją apostołską władzą i polecił je opublikować, aby były zachowywane przez wszystkich, którzy posługują się rytuałem rzymskim.

Kongregacja zaś dla Spraw Kultu Bożego, mając upoważnienie Papieża, promulguje obrzęd pogrzebowy, zarządzając, by obowiązywał od dnia 1 czerwca 1970 roku.

Postanawia się ponadto, że do dnia 1 czerwca 1970 r. tam, gdzie w obrzędach pogrzebowych jest stosowany język łaciński — można korzystać według uznania albo z obecnego obrzędu albo z obrzędu zamieszczonego w rytuale rzymskim. Natomiast od wspomnianego dnia będzie można używać tylko nowego obrzędu pogrzebowego.

Poszczególnym Konferencjom Biskupów przyznaje się władzę, by — po przygotowaniu tłumaczenia na język narodowy i uzyskaniu zatwierdzenia Kongregacji dla Spraw Kultu Bożego — oznaczyły inny dzień, jeszcze przed 1 czerwca 1970 r., od którego znacznie obowiązywać nowy obrzęd pogrzebowy.

Bez względu na jakiegokolwiek przeciwnie zarządzenia.

Wydany w siedzibie Kongregacji dla Spraw Kultu Bożego, w dniu 15 sierpnia 1969 roku, tj. w uroczystość Wniebowzięcia NMP.

Benno Kard. GUT
Prefekt

A. Bugnini
Sekretarz